

L'antic municipi de Vulpellac tenia, abans de l'annexió amb Fonteta i Peratallada, 4,29 quilòmetres quadrats d'extensió. El terme comprèn una zona aturonada, a ponent i al NW amb el punt més elevat al puig Negre (109 m. d'alt), que forma part de la serra de Sant Ramon, límit amb el terme veí de La Bisbal d'Empordà.

La part restant és plana i drenada per la riera de Fonteta, de la conca del Daró, que devalla de les Gavarres. La carretera de Palamós a Girona, per la Bisbal, travessa el territori municipal d'est a oest. En aquest lloc s'inicia la carretera local de Vulpellac a Pals.

El lloc de Volpeyliacho, del comtat d'Empúries, s'esmenta l'any 894 i, en documents dels anys 904 i 911, és anomenat Vulpiliaco. Hom ha suposat que el topònim pot derivar del gentilici llatí Vulpilius, però Joan Coromines el creu d'origen cèltic.

El poble té un nucli antic de notable interès arquitectònic, que s'estructura al voltant del conjunt que formen el castell-palau i l'església parroquial. Com en tants pobles de l'Empordà, un bon nombre de cases han estat convertides en segona residència i restaurades respectant els valors patrimonionials dels immobles.

Fora d'aquest nucli són força nombroses les masies disseminades pel veïnat del pla i una mica per tot el terme, que té altres dos nuclis importants de població: el veïnat de la Bordeta, sorgit el segle XIX al llarg de la carretera de Girona, i la urbanització del Puig de Sant Ramon.

